

«СЛАВЕТНІ СИНИ СОКАЛЬЩИНИ:
ГЕРОЇ НЕ ВМИРАЮТЬ!»

**ПОШУКОВО-ДОСЛІДНИЦЬКА РОБОТА
«ЮРІЙ КАПЛЕТА –
ПРИКЛАД БОРОТЬБИ
ЗА СВОБОДУ І НЕЗАЛЕЖНІСТЬ»**

АВТОР: учениця 10 класу
Сокальської ЗШ I – III ступенів №5
Корпанюк Вікторія
КЕРІВНИК: Практика Світлана Василівна,
вчитель християнської етики
Сокальської ЗШ I – III ступенів №5

ДИТИНСТВО

Каплета Юрій Андрійович

народився 3 грудня 1986 року в місті Сокалі в сім'ї Андрія та Ірини Каплети. Мати Ірина працювала продавцем в «Універмазі», батько Андрій – слюсарем у водоканалі. У сім'ї росло двоє синів. Старший Юрій у всьому був авторитетом та прикладом для молодшого брата Ярослава.

ШКІЛЬНІ РОКИ

У 1992 – 2001 рр. Юрій Каплета навчався
у Сокальській ЗШ I – III ст. №5.

«Юра завжди був старанний, працелюбний, допитливий, гарно вихований. Стриманий і врівноважений хлопчик. З повагою ставився до усіх. Мав велике бажання вчитися. Багато читав. Любив математику, фікультуру»

Спогади першої вчительки Тетяни МАЛЕЦЬ

«Юра був дуже хорошим другом та однокласником. У класі його всі поважали. Я дружив з ним. Юра дуже любив фізкультуру, зокрема волейбол. Улюбленими уроками були географія та історія України. Ми сиділи з Юрієм за однією партою і я любив слухати його розповіді про історичні події. Він детально розказував і, навіть, показував руками, як билися козаки»

Спогади однокласника Романа СВИСТУНА

«Про Юрка можна говорити багато. Він був сумлінним, цікавим, веселим, відповідальним. Любив вчитися. Брав активну участь у житті класу та школи. Одним із перших відгукувався на прохання вчителя, з відповідальністю ставився до обов'язків. Чесний і справедливий»

Спогади класного керівника Світлани ІВАШИН

УЧАСНИК РЕВОЛЮЦІЇ ГІДНОСТІ

У 2001-2004 роках Юрій Каплета здобув професійну освіту у ВПУ №11 м.Червонограда. Працював експедитором на гуртівні, продавцем телефонів у магазині. Їздив на заробітки. Мав здібні руки. Не цурався жодної важкої роботи.

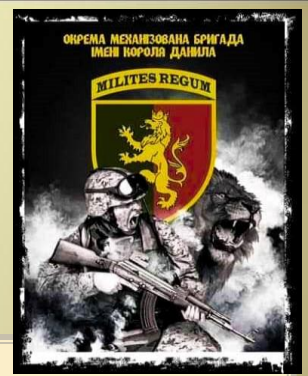
З грудня 2013 р. Юрій виборював європейське майбутнє на Майдані Незалежності у Києві. Брав участь у створенні 10-ї сотні Самооборони Майдану. Був на посаді десятника, відповідав за охорону Будинку профспілок.

18 лютого 2014 р. був поранений беркутівцями на вулиці Інститутській у Києві. На нього накинулися беркутівці й били, аж поки він знепритомнів. Врятував його військовий фельдшер Леонід Пашук.

ВОЛОНТЕРСТВО. АТО

З початком АТО на сході України був активним волонтером, збирав харчі, одяг, возив допомогу в зону бойових дій.

З 2016 року служив на Сході України у складі 24-ї окремої механізованої бригади ім. короля Данила. Захищав Батьківщину.

«Майдан об'єднав небайдужих людей і потім ми тримались купки багато років. Юра мав активну життєву позицію. Підтримував всі волонтерські ініціативи. Навіть не уявляю собі якогось заходу без нього...»

Спогади волонтерки Оксани ВАСИЛЬКОВОЇ

«Це було в 2015. Ми їздили з концертами по Україні і Польщі, щоб розказувати людям про Революцію Гідності. Я була тією, хто чекає, а Юра - воїном, який повернувся додому.

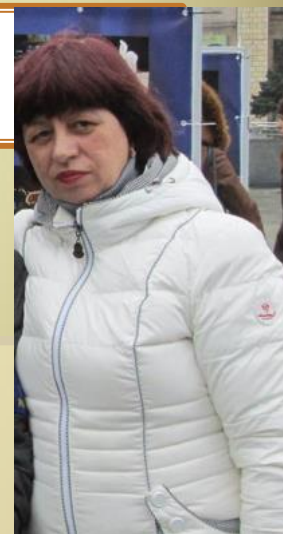
Спогади подруги Ольги КОЛЯДИ

ЛИСТ СИНА ДО МАТЕРІ

Юра був надзвичайно добрим сином. Про це свідчить лист до матері, який він передав із зони АТО. Ці слова 31-річний Юрій написав для своєї мами, перебуваючи в зоні АТО - в смт. Зайцеве на Донбасі.

"Привіт, мамо! У мене все добре, не турбуйся! Пишу тобі, щоби подякувати. Дякую, що вже 31 рік терпиш мій складний характер. Дякую за те, що завжди готова віддати останнє. Останнє, що в тебе є. Тепер прийшов мій час. Оберігати твій спокій. Дбати про твою безпеку. Про нашу безпеку. Про нашу землю.

Мамусю, ти у мене найкраща, чуєш? Я не знаю, чи є на світі хоч якесь слово чи вчинок, який передасть усю мою вдячність тобі. Дякую за правильні слова, які вже давно стали для мене оберегом на передовій. Ти виховала у мені справжнього воїна.

Мрію про той день, коли я зможу міцно-міцно обійняти тебе. Розповісти про свої будні тут. Ти будеш пишатися своїм сином! Обіцяю!" **З листа сина ЮРІЯ до мами**

«ЗА СВОБОДУ ТРЕБА БОРОТИСЯ!»

Юра любив забігти в рідну школу. Спілкувався з учителями, мав зустрічі із старшокласниками.

«У нас завжди були теплі зустрічі за горнятком чаю. При кожній розмові Юрчик (так його в школі називали вчителі) хвилювався за майбутнє України. Говорив, що нам, українцям, за свободу треба боротися. Іншого шляху немає. Юра був не просто патріотом, він був націоналістом. Боровся за українську мову, культуру і нашу історію. Стверджував, що якщо ми не утвердимо українську мову по всій території України, то не зможемо збудувати українську державу. Це було його життєвим орієнтиром. За це боровся все своє свідоме доросле життя».

Спогади вчительки Світлани ПРАКТИКИ

«ЗА СВОБОДУ ТРЕБА БОРОТИСЯ!»

У травні 2020 р. при підготовці до щорічного Свята Героїв у Сокалі учні школи вирішили змінити назву чоти. Назвали учнівську чоту іменем Героїв Майдану, героїв нашої сучасної України. Приємно було бачити реакцію людей, що вийшли на вулиці міста. Адже ніхто не залишився байдужим до нашої ідеї. Особливо приємною подією стало спілкування з учасниками Сокальської сотні Самооборони Майдану. Серед учасників був Юрій Каплета. Юра висловив дітям свою подяку за патріотичну позицію.

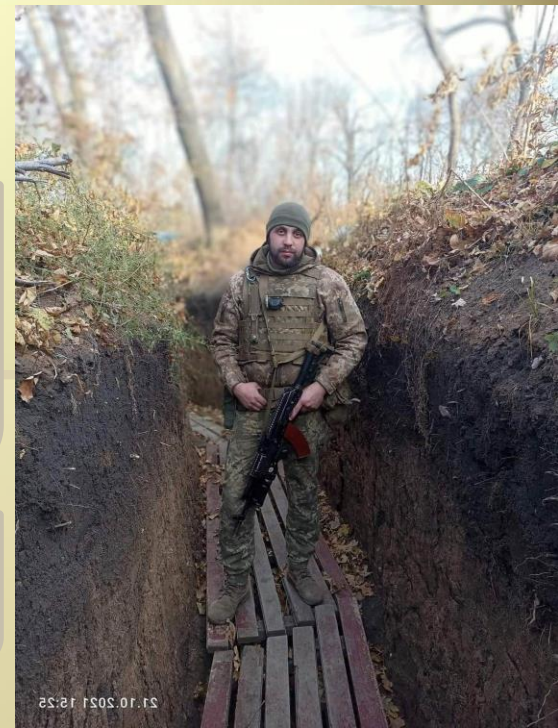
ЦІНА СВОБОДИ

Лютий 2022 р. – Юрій Каплета знову на захисті Батьківщини. Добровольцем пішов захищати Україну в складі 24-ї окремої механізованої бригади ім. Короля Данила.

А вже у березні 2022 року, у бою поблизу міста Рубіжне, зник безвісти.

**Майже два роки очікувань, хвилювань, тривоги і надії...
Юрій Каплета загинув поблизу м. Рубіжне 8 березня 2022 року.
Повернувся додому «на щиті» 24 лютого 2024 року.
Похований у рідному Сокалі 25 лютого 2024 року.**

Указом Президента України від 28 березня 2022 р. за особисту мужність і самовіддані дії, виявлені у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, вірність військовій присязі був нагороджений орденом «За мужність» III ступеня.

ВІЧНА СЛАВА ГЕРОЮ!

У школі оформлено стіну пам'яті з портретами Героїв. Серед Героїв – борець за свободу і незалежність, старший солдат Збройних Сил України, учасник Революції Гідності, російського вторгнення в Україну Юрій Андрійович Каплета.

Щорічно 23 травня в Україні відзначають День Героїв. У цей день у школі вшановуємо всіх, хто віддав своє життя за Батьківщину. Серед Героїв згадуємо, вшановуємо і Юрія Каплета.

ВІЧНА СЛАВА ГЕРОЮ!

2 вересня 2024 р. на фасаді школи відкрито меморіальну дошку захиснику України, Герою Юрію КАПЛЕТІ.

«Юра завжди був усміхнений, ввічливий і справедливий. Впевнений, відважний і відданий боротьбі за Україну. Наш Юра, який завжди приходив до школи, радо зустрічався з дітьми, своїм прикладом показував, як треба любити Батьківщину. А тепер Юра зустрічатиме нас щодня на порозі рідної школи. Його щира усмішка і допитливі очі будуть нагадувати нам найважливіше гасло його життя і нашого сьогоднішнього: «Україна понад усе!».

Заступник директора Наталія КУРИЛО

«За свободу треба боротися! Іншого шляху немає»

Ці слова Юрія Каплети мають стати життєвим принципом усіх поколінь свідомих українців.

Дякуємо Юрію за захист рідної землі.

Дякуємо і низько вклоняємось матері Юрія – Ірині Каплеті, яка виховала особистість високої моралі, стійких життєвих принципів, із чіткою громадянською позицією та з великою любов'ю до України.

Вічна слава борцю за Україну!!!

Пам'ятаємо!

Не забудемо!

